

Події, вияснені пророцтвом

Схилимо наші голови тепер для молитви. Господи Боже наш, великий Творець Небес та землі, Який воскресив Ісуса з мертвих, і живий з нами ці дві тисячі років, вічно живий, щоб підтверджувати Своє Слово та виявляти Його правдивим кожному поколінню. Ми є такі вдячні за Його Божественну Присутність просто зараз, знаючи оце, що ми маємо цю велику впевненість, що після того, як це життя закінчиться, в нас є Життя Вічне у світі, що має настати. Дякуємо Тобі, за це, Господи. І ця надія, якір для душі, що є міцним та безпечним під час буревію. І коли здіймуться бурі, великі хвилі перекочуватимуться, ми відчуваємо, що, вірую в Нього, ми зможемо приголубити кожную хвилю.

² Боже, допоможи нам цього вечора, бо ми прийшли служити хворим і тим, хто в потребі. Ми молимо, Боже, щоб серед нас не залишилося жодної хворої людини, коли ми поїдемо сьогодні. Нехай кожную людину буде уздоровлено Твоєю Божественною Силою, і тут і по всій країні, що на підключенні, нехай цього вечора з будь-якого приміщення чи зібрання не вийде жодної слаббії людини. Нехай Твій Дух уздоровить їх. Нехай велике Сонце праведності, зі зціленням в Його крилах, зійде, пошле промінчики віри в кожне серце, коли вони слухатимуть Слово, побачать проявлення Святого Духа, що впевнюють їх у тому, що Він все ще живий. Ми молимо цих благословінь, Батьку, в Ім'я Ісуса. Амінь.

Можете сідати.

³ Ми, звичайно ж, маємо це за велику привілею — бути тут цього вечора, знову, говорити до людей та молитися за хворих. Ми хочемо привітати всіх тих, хто по всій країні знову в цей вечір підключився за допомогою телефонів, звідусюди. І тому ми молимо, щоб Бог благословив кожного з вас, вірячи, що всі, хто прийняли Христа цього ранку, наповняться Духом Святим і завжди житимуть вірними й правдивими Йому, поки не закінчиться життя тут на землі, це смертне життя. І тоді вони, через те, що вчинили це, вони матимуть вічне Життя. Вони ніколи не помруть в тому періоді, що має настати, до того великого Періоду, на який ми всі дожидаємо.

⁴ Отож, ми збираємося сказати, поки я думаю про це, не щоб перерватися. Брат Вейл тут, і мені, можливо, не вдасться його побачити. Я... Можна я надішлю тобі той рукопис, коли повернуся до Тусону? Я переглядаю його, ще не прочитав його повністю, і я перешлю його тобі одразу як тільки дістануся до Тусону.

⁵ Тепер, я бажаю зробити одне оголошення. Це, головним чином, до церков повсюди, особливо на Заході, чи де б то не було,

які хочуть приїхати. Наш славнозвісний брат, Брат Перрі Грін, з. . . Це людина, що була підбурювачем цього підключення цього телефону тут. Господь поклав був йому це на серце — приїхати відвідати нас в Тусоні та розпочати в Тусоні пробудження, яке нам дійсно потрібне. І Брат Перрі буде в Тусоні. Якщо ви хочете зв'язатися з ним — просто вийдіть на наш офіс там. Це буде в серпні, 10-го, 11-го, 12-го та 13-го числа. В нього вже довгий час було це на серці, і я сказав йому, що “єдине, як тобі в серці позбавитися цього — піти вчинити це”. І він брат-Християнин, справжній Божий слуга. І ви, люди, в Тусоні, я знаю, будете благословлені, коли він служитиме там десь, мабуть, в Рамада Інн чи де б не нагледів місце Господь, в нього не було цього тут. Та я знаю, що для вас це буде благословінням, якщо прийдете, послухаєте Брата Перрі Гріна, коли він викладатиме нам Слово Боже, мабуть, молитиметься за хворих, чи до якого б чину не зобов'язало його Боже помазання.

⁶ Ми хочемо також подякувати Братові Орману Невіллу, Братові Манну за цей чудовий час спілкування з ними. Наскільки я вдячний мати, бути в спільності з такими мужами, як Брат Невілл, Брат Манн та з всіма цими іншими служителями тут. Я вважаю, їх визнано як таких. Якщо ви цього ще не зробили, нашою радіою та нашою церквою тут, я маю певність, що Бог визнає вас як Своїх слуг. Нехай Господь благословляє вас.

⁷ І ось, мене запитали тут про дещо, на одній записочці, яку дали мені, щоб. . . В них тут одного вечора проводилося зібрання господарників, на засіданні ради господарників та дияконів, і, я думаю, цього ранку перед церквою було зачитано протокол. Що стосується цього, для нас звично робити так. В рішеннях, які було ухвалено радіою господарників та дияконів тут в церкві, звичайно ж, це не може прийтись до вподоби кожному. Такого не буває. Я не маю ніякого відношення до ради господарників чи до ради дияконів. Я не маю навіть права голосу при голосуванні, якщо тільки не сталося так, що там рівна кількість голосів, і, в такому разі, я маю бути тут, щоб зробити це. Брат Орман Невілл бере той другий голос. Потім ми повинні підписати оці, тому що ми — частина церкви. Але стосовно ради господарників та тих рішень ради, які вони ухвалюють, ми, безперечно ж, стоїмо за них на всі сто відсотків, тому що це те, задля чого вони тут. Їхні рішення — це поміж ними та Богом. Я не можу, не можу й не хочу, жодним чином, ставати проти того рішення. І ще одне, мені заборонено урядом Сполучених Штатів приймати будь-яке рішення стосовно цього, тому, будь-ласка, не просіть мене виправляти їхні рішення. Я не можу цього вчинити, і я не буду нічого й слухати про це. Розумієте? Тож не просіть мене виправляти їхні рішення. Зустріньтесь з радіою — ось хто приймає рішення. Гаразд.

⁸ Отож, що стосується майбутнього зібрання, якщо це буде можливо, якщо Господь зволить, я повернуся сюди десь через чотири-шість тижнів чи щось таке, для, можливо, іще одного

недільного зібрання. І я оголосив цього ранку, що я хотів говорити на тему *Бог, проявлений у Своєму Слові*, і в мене просто не вистачить часу сьогодні ввечері, і, чесно кажучи, мені навряд чи вистачить голосу, щоб зробити це. І, потім, велике скупчення людей, там назовні майже стільки ж, скільки всередині, і, можливо, більше, коли врахувати оті автобуси та вантажівки та все інше, що стоять там із людьми. Запроваджена невеличка радіотрансляція трошки поширила, ми чуємо це. Оця невеличка хвиля, коротка хвиля зі шкіні, ми можемо вловити її на відстані міського кварталу. А деякі авто стоять за декілька міських кварталів, черги автомашин, в цей бік та в той і навколо та вулицями, навколо шкіні цього вечора. Я не думаю, щоб коли-небудь, помітно, щоб в нас була більша тиснява людей тут всередині та попід церквою, аніж сьогодні. Тож ми. . . І багато-багато, багато хто просто під'їжджають та від'їжджають.

⁹ Тож це має виявити — “Де Труп — там зберуться й орли”. І можна мені сказати вам сьогодні, в цій невеличкій групі людей, це міжнародне зібрання. Практично більше ніж дві третини штатів союзу представлено тут, крім п'яти закордонних країн, навіть аж до Росії, та зі всіх різних частин країни. До самої Венесуели, до Ямайки, зі всіх різних частин країни, тут люди, що голодують та прагнуть за Богом. Що за чудовий час!

¹⁰ Отож, я хочу, перед читанням Біблії, і ви зараз помоліться, будь-ласка, за мене. Я—я збираюся постаратися принести невеличке Послання, як Господь зволить, на тему призначення Божественного uzдоровлення. Бо, цього ранку ми говорили про спасіння. А цього вечора ми збираємося поговорити кілька хвилин про Божественне uzдоровлення і потім викличемо молитовну чергу та молитимемося за людей. В той час, як ми робитимемо це, там на підключенні, де б ви не були, навіть там у автобусах та автомашинах поблизу, на відстані кварталу чи двох від шкіні; коли настане час молитися за хворих, якщо ви не зможете потрапити до приміщення. . .Щодо цього, я зараз певен, що ви не зможете, тому що в дверях та за ними повсюди геть все забито і ніде ані місця, тож ви моліться та кладіть свої руки один на одного там. І нехай кожний служитель, що підключений цього вечора, також молиться за свою громаду, поки йтимуть служіння зцілення. Ми віримо, що Бог є всюдисутній, повсюди. Отож, перш ніж ми читатимемо чи. . .

¹¹ Перш ніж ми—ми молитимемося, ми хочемо прочитати дещо з Божого Слова. І я якийсь час тому переіменив свої—свої місця Писання, бо хотів змінити тип зібрання, на який я був налаштувався в своєму розумі для сьогоднішнього вечора, тож я трошки переіменив це; і тому мені довелося переіменити свої місця Писання, не переіменити, але переставити їх в іншому порядку, щодо Божественного uzдоровлення, щоб—щоб люди зрозуміли.

Давайте-но звернемося до Святого Луки, 24-ий розділ. І ми почнемо з 12-го вірша 24-го розділу і читатимемо десь до 34. Це про воскресіння Господа Ісуса.

Тоді Петро, Петро ж устав та побіг до гробу; і, нахилившись, і він побачив покривала. . . дивуючися тому, що сталося.

І ось, того ж самого дня двоє з них йшли в село, що зветься Еммаус, стадій на шістьдесят від Єрусалиму.

Отож, потрібно десять стадій, щоб—щоб була миля, тож це було приблизно шість миль.

І як вони розмовляли між собою про. . . те, що сталося.

. . . ото, як вони розмовляли та розпитували один одного, підійшов Сам Ісус та й пішов з ними.

Очі ж їхні були стримані, щоб Його не пізнали.

І промовив Він до них: Що за речі такі, що про них ви між собою в дорозі міркуєте, і чого ви смутні?

І озвався один із них, що його звали Клеопа, та й промовив до Нього: Ти хіба єдиний захожий тут в Єрусалимі, і Ти не знаєш отого всього, що сталося. . . цими днями?

І сказав Він до них: Що саме?

Тепер пам'ятайте, це Сам Ісус, воскреслий, розмовляє.

І сказали вони Йому: Про Ісуса Назарянина, що був Пророком, могутнім в ділі та в слові перед Богом і всім народом;

. . . як первосвященики та наша старшина видали Його на. . . засудили на смерть та розп'яли Його.

А ми сподівались були, що Він є той, що має визволити Ізраїля; і до того ж, сьогодні вже третій день, як усе це сталося.

А дехто з наших жінок, що рано були коло гробу, нас здивували;

А коли вони не знайшли Його тіла, вони повернулися, розповідаючи, що також бачили з'явлення анголів, що сказали. . . Він живий.

І пішли дехто з наших до гробу і знайшли так, як казали жінки, Його ж вони не бачили.

Слухайте—но; Ісус.

Тоді сказав Він їм: О безумні. . . повільні серцем, щоб повірити всьому, про що сповіщали пророки;

Хіба ж Христові не це перетерпіти треба було, та щоб увійшов у Свою славу?

І, почавши від Мойсея та від пророків усіх, Він вияснявав їм все, з усіх Писань те, що стосувалося Його.

І наблизились вони до села, куди йшли; а Він удавав, ніби хоче йти далі.

А вони не пускали Його, кажучи: Зостанься з нами, бо вже вечоріє, і кінчається день. І Він увійшов, щоб із ними побути.

І ото, коли сів Він із ними до столу, Він взяв хліб та благословив його та розламав його та подає його їм.

І відкрилися їм очі, і вони Його пізнали; а Він зник з-перед їх очей.

І говорили вони один одному: Чи не палали серця нам обом, коли промовляв Він до нас по дорозі та коли відкривав Він нам Писання?

І зараз устали вони та повернулися до Єрусалиму та знайшли там у зборі одинадцятьох, і коли вони з ними були,

Розповідали: Господь дійсно воскрес та з'явився Симонові.

А вони розповіли, що сталося було на дорозі, і те, як пізнали Його через ламання хліба.

¹² Отож, помолимося. Любий ласкавий Батьку, ми дякуємо Тобі за Твоє Слово, бо Твоє Слово є Правда, Твоє Слово є Життя. І Ти, о Господи, і Твоє Слово — це Одно. Тож ми молимо цього вечора, Господи, щоб Ти прийшов поміж нас в силі Твого воскресіння та виявив нам сьогодні, як отим, що йшли з Еммаусу, щоб ми теж повернулися до наших домівок, кажучи: “Хіба не палали в нас наші серця?” Даруй це, Господи, вже знову наближається вечірній час. Бо ми просимо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

¹³ Отож, я хочу говорити стосовно цієї Біблії. І моя тема сьогодні, для цього предмету: *Події, вияснені пророцтвом. Події, вияснені пророцтвом.*

¹⁴ Отож, Біблія — це Книга, що відрізняється від усіх інших священних книг. Біблія — це інша Книга. Це — Книга пророцтва, що провіщає майбутні події. І Вона також є Об'явлення Ісуса Христа. Від Буття до самого Об'явлення виводить Його в Його повноті, ким Він був і ким є зараз. І вся ця Книга цілком, Об'явлення 1:1 до 3, сказано, що ця Книга є Книга “Об'явлення Ісуса Христа”, котра є Слово Боже. “Об'явлення Ісуса Христа”, — Слово Боже.

¹⁵ Отож, всі інші книги, священні книги — це лише певний кодекс етики, кодекс моралі або певний кодекс богослов'я. Щось таке, що. . .Хто коли-небудь читав Коран, мусульманську Біблію, і—і книгу буддистів, і так далі? Це просто певний кодекс етики, чим повинні жити люди, як вони повинні жити, але воно не пророкує, нічого не каже про оце все чи про якісь особливі дари, що комусь даються, про будь-що, що станеться. Щось на зразок приєднування до певної лóжі або чогось такого. Тому коли церкві доходять до такого, що вони зі своєї церкви роблять просто якусь певну лóжу, щоб до неї приєднувалися, тоді вони геть далеко від Слова Божого.

¹⁶ Тому що Біблія — це живий, передречений свідок Ісуса Христа. І як земля доросла до своєї повноти, і також виноград росте в свою повноту, день росте в свою повноту, Біблія була проявлена в Своїй повноті в Особі Ісуса Христа. Він був Слово Боже відкрите, вся Книга Відкуплення цілком. Біблія — це Слово Бога, що передвіщає майбутні події. Її віруючим наказано Її Автором читати та вірити кожному Її Слову, не просто частині Її. В одному Слові не повірити Її — можеш взагалі покинути намагатися, поки ти не повіриш тому Слову. Кожне Слово — це частина Всемогутнього Бога, цілковито; Бог зробився проявленим, обвився в Своє Слово, щоб проявити. Хто Він є. Нам наказано, як віруючим, вірити кожному Її Слову. А Її написано Автором Самим Богом. Ніхто не може нічого додавати до Неї чи віднімати щось від Неї. Якщо зробиш так, це буде якесь потворне тіло Боже. Це було б, можливо, подібно як шість пальців на одній руці, або—або три руки чи щось таке, щось додати чи щось відняти від цього, і одна рука буде короткою, один палець коротким. Вона є повним Тілом Ісуса Христа. А в Христі, як в Чоловікові, в Нареченому, Наречена представлена в Ньому також. І ці двоє — Одно. “Того дня пізнаєте ви, що Я — в Батьку, Батько — в Мені, Я — в вас, і ви — в Мені”. Що за повна картина!

¹⁷ І правдиві віруючі в це Слово, що приймають Її отак, вірять Її та з терпінням чекають на Її проречені обіцянки, кожне з них повинно проявитися в свій період. Кожен віруючий чекав на це. Кожен віруючий, що не дрімав, пильнував — саме йому відкривалося.

¹⁸ Тепер, погляньте в дні приходу Господа Ісуса. Чому ті люди не розпізнали Івана, коли Біблія ясно сказала через Ісаю: “Буде голос того, хто кличе в пустелі: ‘Тотуйте дорогу для Господа’”? Їхній останній пророк, що був у них, Малахія, в 3-му розділі сказано: “Ось, Я посилаю Свого посланця перед Моїм обличчям, щоб приготувати шлях”. Чому вони не побачили цього? Бо вони дивилися на щось таке, що вже було вчинено, основуючи свої думки на якомусь посланні, що йшло передніше, і не зуміли побачити нинішнє проявлення Бога в тому дні, в якому вони жили.

¹⁹ І Християни, повсюди, це точно те, де сьогодні стоїть цей світ. Безперечно, це правда! Християни, повсюди, стараються озиратися на якийсь кодекс етики, що його написав містер Лютер чи містер Уеслі, Сенкі, Фінні, Нокс, Кальвін; котрі, ніхто з нас не зможе сказати про них щось зле, але це було в дні, що минув.

²⁰ Фарисеї озиралися назад, щоб побачити, що сказав Мойсей, і вони сказали: “В нас є Мойсей. Ми не знаємо, звідки Ти прийшов”.

²¹ Але пам’ятайте, коли Мойсей був тут, вони не знали, звідки він прийшов. Розумієте? І тепер вони. . . Недивно, що Ісус сказав до них: “Ви прикрашаєте гробниці пророків, і ви їх туди й поклали”. Після того, як їхнє Послання минуло! Послання

проходить, люди бачать Його, вони глузують з Нього (цей світ глузує). А потім, після того, як з посланцем закінчено, а Послання вчинено, потім вони будують деномінацію на Посланні. І там вони й помирають, просто там, так і не прийшовши до Життя.

²² Погляньте лише на хвилину, до деяких з вас, люди, і особливо я говорю до вас, католики. Чи усвідомлюєте ви, чи читали ви коли-небудь справжню історію, історію римо-католицької церкви? Як у вашому записі мучеників, з тих пір, як Святий Августин з Гіппону, скільки мільйонів невинних людей, яких церква видала на смерть! Я забуваю, не можу назвати точну кількість, але це сягає мільйонів, відколи Святий Гіппон з...Святий Августин з Гіп-...з Гіппону, Африка, виголосив таку заяву, що то є цілковита воля Бога — видавати на смерть будь-кого, хто протестує проти римо-католицької церкви. Чи усвідомлюєте ви, це в такому, що Святого Патрика взагалі не було визнано аж поки після його смерті, як римо-католика? Він протестував проти папи та всіх його чинів, і католицька церква сама вбила десятки тисяч своїх дітей. Чи знали ви, що католицька церква спалила Жанну Д'Арк, оту освячену жіночку, на вогнищі, за те, що бу-...сказали, що вона відьма. Двома сотнями років пізніше розкопали тіла тих священників, коли з'ясувалося, що це не так, і вкинули їх в море, не поховавши їх в освяченій землі, щоб вчинити покуту.

Не дозвольте цьому дню пройти в себе над головою, та бути нерозумними.

²³ Як оті священники хотіли б, в цей вечір, вийти перед народом, які засудили Ісуса. Єдине — вони взагалі не побачили передчрчення тієї години. Якби вони...Ісус сказав: “Дослідіть-но Писання, бо в Них ви думаєте, — чи, радше, — кажете, що ви маєте Вічне Життя, і саме Писання розповідають вам, Хто Я”, — на ту годину.

²⁴ Зверніть увагу, Біблія не може обманити. Це єдине, чого Вона не може, Слово Бога — обманити, бо Вона передвіщає дії Свого Автора, перш ніж Він вчинить це.

²⁵ Ось, є один шанс з тисячі, що людина може передрікти, що має статися те чи інше, і це станеться. Та потім, якщо вона визначить *де* це станеться — це скорочує їй можливість до, мабуть, до одного шансу з десяти тисяч. Якщо вона скаже *день*, коли це станеться — це скорочується, один шанс десь з мільйону. А з *ким* це має статися — це знижується до одного шансу з міль'ярдів.

²⁶ Але ця Біблія розповідає вам точно, на *кого*, *коли*, *де* і на *що* чекати, і ніколи жодного разу не підвела. Тому то, в одній невеличкій дискусії нещодавно, з одним священником церкви Пресвятого Серця там; він сказав: “Містере Брангам, ви стараетесь обстоювати Біблію”. Сказав: “Це історія церкви”.

Я сказав: “Це не історія. Це Сам Бог у друкованому вигляді”.

Він сказав: “Бог у Своїй церкві”.

27 Я сказав: “Бог в Слові. І все, що суперечить Цьому — нехай це буде брехня. Бо Він сказав: ‘Нехай Моє Слово буде правдою, а кожне людське слово — брехня’”.

Він промовив: “Ми не будемо сперечатися”.

28 Я сказав: “Я не просив вас сперечатися, але Біблія каже: ‘Прийдіть, розсудимось разом’”.

29 Вона передвішає чіни Автора, перш ніж Він вчинить це. Тому то, коли кажемо це, в такому разі це ставить кожного чоловіка й жінку біля Бар’єру Суду, без жодної вимовки. Якщо ти приймаєш те, що кажуть про Неї методисти, що кажуть про Неї баптисти, що кажуть католики, що кажуть п’ятидесятники чи ще яка церква, ти можеш побачити деякі розчарування на Суді. Але якщо ти просто спостерігатимеш за тим, що, як каже Біблія, має відбутися, і, коли це відбувається, тоді ти розпізнаєш, що відбувається.

30 Отож, це не є так, що це одразу в чіткому прояві, що всі люди можуть узріти це, бо Ісус дякував Богові за те, що сховав це від очей премудрих та розумних і що відкрив це немовлятам, таким, які захочуть навчатися. Подумайте про Всемогутнього Бога, що перебуває в Своєму Власному Слові, з силою засліплювати багатих та зухвалих та—та освічених вчених, засліпити їм очі, щоб вони не змогли Його побачити, а відкрити очі бідним і темним.

31 Зверніть увагу на цих людей з Еммаусу. Він сказав, що їхнє—їхнє розуміння Його було втримано. Вони провадили з Ним розмову і не знали навіть, Хто це, увесь день. Бог може вчинити це, тому що Він Бог.

32 Це точно те, що Він вчинив тим священикам, тим книжникам, тому що в Ній було написано, що Він повинен був вчинити це. Бог засліпив їм очі, щоб в нас був шанс. Зверніть увагу, вони не змогли побачити, не має значення, скільки вченими, скільки вони були священиками, що вони були вчинили, вони все одно не змогли Цього побачити, бо вони були сліпі. Їхній зір був, мабуть, на всі сто відсотків, фізично. Але їхній духовний зір!

33 Те саме я намагався сказати цього ранку про перелюб жінок, що вдягаються так, як вони вдягаються нині. Вони перелюбниці. В Божій Книзі вони винні в перелюбі кожного разу, коли вони вдягають сексуальний одяг. Їхня душа не знає цього. Я вірю, що ті жінки, багато хто з них, тисячі їх — невинні і жодним чином не вчинили б перелюбу. І ці нещасні жінки, із кимось, хто дозволить їм це, дивитиметься на це крізь пальці, не розкриваючи це та не кажучи правду, чинять перелюб. Про оте Біблія сказала: “Розпусниця, що сидить над багатьма водами, що всі царі землі та народи землі, церкві та всі інші — чинили духовну розпусту з нею. І вона була МАТИ РОЗПУСНИЦЬ”, — деномінацій.

34 Ми дивимося за Біблією, тому що Бог не залишає нас у п'їтмі. Він послав Біблію, щоб передвістити нам події, перш ніж вони стануться, і саму природу і час, коли все це з'явиться.

35 Ось, це щось начебто як дивишся на календар, щоб побачити, що це за день. Якщо ти думаєш, скажімо, що це є ця субота, неділя, що це? Дивися на календар. Календар скаже тобі, що це за день. Коли ти бачиш вчинки людей, можливо, ходіння до церкви, ти бачиш. . . чуєш, як дзвонять дзвони, ти хотів би знати, що це за день. Дивися на календар, він скаже тобі, що це за день.

36 І коли ти бачиш, як церква стає світською, подібно як було за днів Содому, бачиш, як церковний світ увесь прямує до. . . вклоняється “богові цього злого віку”, і бачиш це; потім бачиш невеличку групу меншості, зібрану там під надхненням Божим, що знову виявляє Життя Ісуса Христа, через Писання, які повинні статися, ти знаєш, за якої години ти живеш.

37 Ця Біблія передвіщає, через пророцтво, за якого дня ми живемо та за якого часу ми живемо та якого роду подіям слід відбутися. Вона передвіщає це точно до останньої літери і ніколи не прогледіла жодного періоду, постійно. Жодного разу Вона не прогледіла і Вона не прогледить, бо той, кому призначено побачити це — він побачить це. Ісус сказав: “Ніхто не може прийти до Мене, якщо тільки Батько Мій не притягне його, і всі, кого Батько дав Мені — прийдуть”. Це Слово, що сполучується зі Словом. Воно не може чинити нічого іншого. Ми знаємо це, день, за якого ми живемо.

38 Але як це було в кожному періоді, люди дозволяють людині прикладати своє власне тлумачення до цього Слова, і через це вони стають засліплені до події, що сталася. Те саме воно вчинило з фарисеями та з саддукеями. Навіть коли Павло стояв там та намагався цитувати Писання, а один чоловік вдарив його в обличчя, бо він назвав первосвященника побілею стіною. І тоді вони не зуміли побачити Бога, що підтверджує Своє обіцяне Слово.

39 Бачите, Біблія не суперечить Сама Собі; Біблія — це Бог. В Бозі нема суперечень; Він є досконалий.

40 Але люди, з їхнім власним тлумаченням! Зверніть-но увагу, дозвольте мені вам показати, друзі. Церкві самі не можуть узгодитися щодо Її тлумачення. Методисти не можуть погодитись з баптистами, баптисти — з пресвітеріанами, пресвітеріани — з п'ятидесятниками. І десь приблизно з сорока різними організаціями п'ятидесятників, вони не можуть погодитися один з одним. Тож ви бачите, це знову буде Вавилон, замішання.

41 Але Бог вчинює Своє Власне тлумачення Свого Слова. Він обіцяв цю річ і потім здійснює це Сам. Він Сам дає тлумачення цього, тому що Він робить Себе відомим в ту годину. Наскільки далеко вперед просунулося Тіло Христове, від ніг до голови!

42 Зверніть увагу, в такому разі це є причина, чому цим людям не вдається зрозуміти це, тому що вони прислухаються до того, що каже про Це хтось інший, замість того, щоб читати Слово, як сказав їм робити Ісус: “І саме Вони свідкують про Мене. Дослідіть–но Писання, в Них, ви думаєте, маєте Вічне Життя, і саме Вони свідкують про Мене”. Іншими словами, послухайте: “Що? Читайте Писання і побачте, що повинен був вчинити Месія. Побачте, якого часу Месія повинен був прийти. Погляньте, хто мав передувати Месії. Погляньте на годину. Має бути голос того, хто волає в пустелі — Іван. А ви йому вчинили точно те, що ви забажали. Погляньте, що Я повинен був вчинити, коли Я прийду. І тепер, що ви вчинили? Хіба в Мене була хоч якась невідповідність Цьому?” Бачите, Ісус промовляє: “Хіба в Мене була хоч якась невідповідність Цьому?”

43 Зверніть увагу, коли ми сьогодні йтимемо далі через місця Писання, те, як все, що було передречено про Нього, сталося в точності так, як повинно було статися. Вони повинні були розпізнати цю подію. “З’явився цей фанатик, молодий хлопчисько, десь років тридцять три йому і...або, тридцять років, і прийшов туди і стверджує, що всілякі Вогні та Голуби сходять. І, о-о, це просто ганьба”. Вони сказали: “Він народився від незаконних батьків, сказав, що Він народився від діви”.

44 Хіба не слід було їм знати, що Ісаї сказав, в Ісаї 9:6: “Дитя народилося нам”? Хіба не слід було їм знати також, що пророк Ісаї сказав: “Діва прийме”? Їм слід було б знати оце все. Але, розумієте, в чому вся справа, вони прикладали це кудись далеко наперед. А цей Муж, для них, не відповідав специфікації. Але Він прохав їх: “Дослідіть Писання, бо ви думаєте, що в Них ви маєте Вічне Життя, і якраз Вони є саме те, що свідкує Моєму Посланню”. Не те, що сказав якийсь богослов; але те, що Бог, Його Власне Слово сказало, станеться! Амінь!

45 Отак воно й тепер! Дослідіть–но Писання, бо саме Вони є Тими, хто розповідає нам годину, за якої ми живемо, розповідають нам точно, що станеться цього дня. Саме на Них ви повинні покладатися, бо саме Вони свідкують про Особу Ісуса Христа. Тому що Біблія сказала, що “Він є той самий вчора, сьогодні та навкі”, — бо Він є об’явлення Слова в цьому періоді. Не може бути ніяк інакше.

46 Тому то, через слухання людського тлумачення, вони бачать підтвердження виконаного Божого Слова, їм не вдається Це побачити. Тому що це продовжується увесь час, але через те, що вони слухають... І Ісус сказав: “Вони — сліпі поводарі”. А якщо сліпий веде сліпого, що з ними стається? Отож пам’ятайте, Біблія передрекла, що цей церковницький період цього Лаодикійського періоду був сліпий. В них Він був поза церквою. Нема іше одного періоду, іше одного церковного періоду, де Ісус був би назовні. Але за Лаодикійського церковного періоду Він був назовні, намагався увійти — “Я стою під дверима й стукаю”. Йому слід

було б знаходитися всередині. Але Він сказав: “Бо ти кажеш: ‘Я багатий, збагатів добром, ні в чому не маю потреби’, — і не знаєш, не знаєш, що ти сліпий, ведеш сліпих, убогий в душі, нещасний, злидений, роздягнений і не знаєш цього”. Що за про-. . . Якби людина знаходилася на вулиці роздягнена, злиденна, сліпа, і знав, що їй вистачить здорового глузду, що ти міг би сказати їй, що вона роздягнена, вона постаралася б щось із цим зробити. Та коли вона хитає головою, каже: “Я не прийму Цього. Хто ти такий, щоб казати мені, що робити? Я знаю, де я стою”. Ось, якщо це не є жалюгідний образ, я не знаю. І це точно те, в чому, як сказав Бог цієї Біблії, буде знаходитися церква, в цьому злому віці просто зараз, в останньому періоді церкви, де ми живемо.

⁴⁷ Зверніть увагу, але людям — “Кого Я люблю — тому Я докоряю”. Отож, якщо Господь вам докоряє, в тому, що ви чините — тоді вийдіть з цього! Відійдіть від цього. “Кого Я люблю — тому Я докоряю”.

⁴⁸ Отож, бачивши Бога, ось, що якби ті фарисеї сказали: “Почекай-но хвилинку. Той Муж дійсно-таки кине нам виклик, Він сказав: ‘Дослідіть Писання, бо в Них, ви думаєте, маєте Вічне Життя; Вони свідкують про Мене’. Мені краще зазирнути в Писання та розібратися, що Він повинен був вчинити, Хто Він є, що повинно статися. Я маю поглянути туди та розібратися”? Замість цього, вони пішли до священників та спитали їх: “Як щодо Цього?” Бачите різницю? Вони повинні були читати Слово.

⁴⁹ В Євреям 1:1, Біблія сказала: “Бог, в різні часи, — тобто, — в давні часи та багатьма способами писав Біблію через пророків”. Тепер зверніть увагу, Він писав Біблію по-Своєму, як Сам обрав. Розумієте? Отож, Він не повинен був писати Її отаким способом, як не повинен Він був і спасати людину через Кров. Він не повинен був проповідувати Євангелію через людину; Він міг би дозволити сонцю чи місяцю чи зіркам проповідувати Євангелію, Він міг би дозволити вітрам наспівувати Євангелію. Але Він обрав людину! І Він обрав те, як прийшло Його Слово, а саме — через Його пророків, що були призначені та поставлені, будучи частиною Божого Слова, проголошуючи об’явлення Його Слова тому періоду і тому часу. “Тому що Слово Бога приходить тільки до пророків”. Воно ніколи не приходить до богослова. Покажіть мені Писання. Воно приходить тільки до пророків. Бог не може брехати. Тому Бог писав Біблію Своїм обраним методом та через Своїх же обраних пророків; не пророків, що їх обрала людина, але пророків, яких обрав Бог.

⁵⁰ В такому разі Її віруючі чекають на здійснення того, що сказав їхній пророк, і це є відзнака того, що вони — Божі пророки. Тому що, по-перше, вони надхнені. Наступне, вони залишаються точно зі Словом цієї години. В такому разі це його поручальні листи. Розумієте, ми пройшли через це минулої неділі. Повстане багато фальшивих пророків. І ми даємо ілюстрації того, як Валаам та Мойсей, обидва були помазані тим самим Духом, один з них

сказав: “Ми всі — одно. Давайте—но об’єднаємося, зберемо наших дівчаток та всіх інших разом. В нас отут є гарненькі дівчатка, а ви, хлопці, приходьте сюди та виберіть собі хорошу жінку. Це все гаразд, ми всі один народ, все одно, та сама раса”. Бог ніколи їм цього не простив. Вони прислухалися до цього.

⁵¹ Розумієте, цей світ та люди вичікують на якусь невеличку дірочку, на якусь обхідну стежку, на якийсь короткий шлях, але в Божому Слові нема коротких шляхів. Є один Взірець. Ти маєш підтесатися та прилаштуватися під той Взірець, не намагайся підтесати Взірець під тебе. Кожен повинен так чинити. Це єдиний шлях, який є у Бога, щоб вчинити це.

⁵² Зверніть увагу, тепер, віруючі чекають на те, щоб це Слово було підтверджено. Розумієте, Його писали не люди, але Господь Бог, тому Це не є людська книга.

⁵³ Хтось сказав: “Це просто якісь стародавні єврейські писання”. Чи стали б євреї писати хоча б літеру, що засудила б їх самих? Чи став би цей чудовий народ юдеїв, самозваних та відполірованих, чи стали б вони записувати свої власні беззаконня, засуджуючи себе? Безперечно ж, ні. Розповідаючи свої власні гріхи, як вони заходили в ідолопоклонство, як вони чинили перелюб проти Божого Слова? Ні, ні. Вони ніколи б не розповіли цього, цей гордий народ.

⁵⁴ Це не є людська книга. Це Божа Книга. І людина, що бачить видіння або чує Божий Голос, взагалі не розуміють цього (часто) самі, у багатьох випадках. Розумієте? Не людина написала Біблію. Бог написав Біблію. Це не є—Це не є людська книга, Це Божа Книга. Це Божі думки, висловлені через людські вуста. Ось що робить Її Біблією. Висловлена думка — це слово. І на початку було Боже Мислення, Він висловив Його через вуста Своїх пророків та підтвердив Його Своїми слугами. Розумієте? Візьміть до уваги.

⁵⁵ Бог здійснює Своє Власне обрання через призначення, обирає пророків для кожного періоду. Зауважте це. Він визначає природу того пророка, щоб підходила під той період. Розумієте, Він приладжує його стиль, що б він не чинив. Він приладжує його, чи освічений він, чи неосвічений. Він приладжує дари, манеру, в якій він проповідуватиме, дари, що будуть в ньому. І Послання для того певного періоду, Бог призначив, щоб сталася певна річ, і нема іншої речі, що могла б зайняти її місце. Не має значення, що це таке, скільки штучних людських досягнень, ніщо не зможе зайняти її місце. Він призначив людину, можливо, зовсім темну людину. Він може призначити його людиною іншого роду. Ким би він не був, Він дає йому його категорію, його—його дари, дає йому його природу, його стиль і що б там не було, як він висловлюватиметься та що б він не чинив. Він робить людину цієї години, щоб упіймати людей цієї години. Правильно. Він чинить це.

⁵⁶ Наприкінці кожного періоду, коли церква зверталася до цього світу та до гріха та покладалася на людське тлумачення Слова. Як

і будь-коли, вони завжди, під кінець періоду, попадали в таку плутанину через своїх богословів та священників, поки це, як і завжди, не перетворювалося на безлад. Їхнє тлумачення завжди неправильне, ані разу не було такого, щоб це не виявилось неправильним. І ані разу не було такого, щоб Боже Слово не виявилось правильним. Ось в чому різниця.

⁵⁷ Тепер ви бачите, Бог написав Біблію Сам. Отож, Бог може говорити. Мойсей сказав, що Він промовляв до нього. Єремія сказав: “Він вклав Слова мені в уста”. І Бог може писати. Він написав десять заповідей Своім Власним пальцем. Він писав на стінах Вавилону. І, пам’ятайте, в самому тільки Старому Заповіті, дві тисячі разів пророки сказали: “ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ!” Бог може промовляти, Бог може писати. Безперечно. Майже дев’яносто відсотків Матвія, Марка, Луки та Івана — це самі Слова Самого Бога, Ісус Христос промовляв. Отож, якщо Бог може писати, якщо Бог може читати, якщо Бог може розмовляти, хіба Він не може зробити так, щоб й інші чинили те саме? Хіба не сказав Він Мойсеєві: “Хто робить людину німою, чи хто дає їй мову?” Бог писав Біблію через пророків, Його способом, як вчинити це.

⁵⁸ Отож, кожного разу, як церква заплутується (і Бог знав наперед, що з ними так буде, бо Він все знав наперед), тому в Нього є Його певний пророк, готовий для того періоду, щоб покликати Його обрання через Його підтвержене Слово чуд та ознак, та підтвердження Його Слова — “підтверджуючи Слово ознаками, що супроводжували”, — як Він обіцяв був. Він дає правдиве тлумачення після того, як самого пророка було підтвержено.

⁵⁹ Всі, крім тих, обраних, до кого він був посланий, ненавидять його. Отож, дослідіть кожен момент та побачте, чи правильно це чи ні. Тільки ті, до кого Він був посланий! “Він прийшов до Своїх, і Свої ж Його й не прийняли. Але тим, що прийняли Його — Він їм дав владу стати Божими синами”. Зверніть увагу, не... кожне дослідження Слова, в кожному випадку, та наприкінці кожного періоду, чи в кульмінації чи на межі, як я часто проповідував був про це.

⁶⁰ Погляньте на період Ноя, на кульмінацію перед судом. Що сталося? Ной, тільки його власна родина повірила цьому чоловіку. Всі інші критикували його. І знищив увесь світ.

⁶¹ За днів Авраама, повірила тільки група Авраама. Коли анголи пішли та проповідували Содому, вийшли тільки Лот та його жінка та дві дочки, а вона обернулася у соляний стовп.

⁶² За днів Мойсея, вийшли тільки обрані Ізраїля. А фараон зненавидів його.

⁶³ За днів Іллі, всі (майже), крім семи тисяч чоловік, кожен з них — ненавиділи, увесь народ.

64 За днів Єремії, ох, вони кидали в нього недозрілими плодами та називали його фанатиком, бо він лежав на своєму боці стільки-то днів та на іншому боці та—та брав різні речі та робив символи. Вони ненавиділи його.

65 Ісає пророк, він так засуджував ту расу, що його розпилили пилою надвоє. Правильно.

66 Іван Христитель. “То якийсь дикун там, якийсь маніяк, що кричить”.

Всі, крім—крім тих учнів, яких він представив Ісусу Христу як церкву! Ось так. Іван приготував певний народ. Скільки в нього було? Можна перерахувати їх на обох пальцях. . . на обох руках, ваші пальці, скільки Іван представив Ісусові, коли Той прийшов. Ось, як щодо Його другого Приходу? Подумайте про це.

67 Та коли правдиві віруючі Біблії бачать Слово настільки відкрито підтвердженим для періоду — вони вірять. Їх ніяк не втримати від Цього — повірити Цьому. Вони навіть кров'ю своєю поставлять підписа на своєму свідощті. Вони вірять Цьому. В такому разі це для них — для призначених, це для того певного періоду, що бачить і вірить.

68 Інші просто не можуть побачити Це; їх засліплено. Ось, ви скажете: “Вони не можуть побачити Це”. Отож, подібно як Валаам, чому Валаам не зміг побачити Цього? Він був пророк, помазаний. Чому фараон не зміг побачити Це? Коли він побачив, як рука Божя зійшла та вчинила там чуда, це тільки зробило його серце запеклим. Це так? Чому Датан не зміг побачити Це, сам єврей? Просто там, переходив через Мертве море та зовечора їв Манну, що падала свіжою, і все одно не зміг побачити Це. Чому Кореї не побачив Це? Чому Кайафа не побачив Це? Він був головною людиною світу в релігії в той час. Чому він не побачив, що то був Месія? Чому Юда не побачив Це? Юда був просто з ними, ходив із ними, чинив чуда з ними. Але Слово повинно було сповнитися. Біблія каже, що їх було зрощено, щоб зайняти це місце. Їх було піднято задля тієї мети. Це правда. Римлянам 8 каже це.

69 Отож, віруючі бачать Слово, що зробилося тілом в їхньому поколінні, Бога, що промовляє. Отож, ті справжні правдиві віруючі, оті сім тисяч (чи то було сім сотень?) в дні Іллі. Сім тисяч, правильно. В дні Іллі було сім тисяч мужів, десь з двох чи трьох мільйонів, які побачили, що Це є правильне. Навіть не одна сота частка з народу, навряд чи. Але вони побачили, що Це є правильне. Вони побачили проявленого Бога. Ота старенька вдова, до якої був посланий Єлисей, вона пішла, щоб назбирати того хмизу, щоб зробити калач, і якраз вистачало лише щоб спекти калача їй та її синачкові, а потім померти. Але дивіться за Іллею, він сказав: “Спочатку спечи мені один. Бо, ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ: в посуді не забракне і глечик не опустіє, аж до того дня, коли Господь Бог дасть дощу на поверхню землі”. Ніяких

запитань, вона одразу ж взялася готувати калача та дала це йому. Сказав: “Спочатку спечи мені, а потім приготуй для себе та для свого сина”. Бо вона почула того чоловіка та поглянула на нього; вона була призначеним насінням.

⁷⁰ Багато хто з них каже: “Там он знову той старий причуда. Бог прокляв нас через нього”, — пам’ятаєте, Ілля. Сказав: “Саме ти непокоїш Ізраїля”.

⁷¹ Він сказав: “Це ти занепокоїв Ізраїля”. Бачите, кого Бог. . . Чиє Слово Він підтверджував? Своє Власне Слово.

⁷² Отож, Біблія каже, що їх було зрештою задля цієї мети, та коли. . . невіруючого. Але тепер, коли правдивий віруючий бачить Слово того періоду, що зробилося тілом, Бога, що промовляє через людські уста і потім чинить в точності те, що, як Він сказав, Він буде чинити — цим воно все і вирішується!

⁷³ Тепер слідкуйте за рештою цього. Не слідкуйте за ознаками. Якщо ви слідкуватимете за ознаками — ви, певна річ, залишитеся в дурнях. Фальшиві пророки повстануть та покажуть ознаки та чуда, що звели б і обраних, якби це було можливо. Дивіться за Словом. Погляньте на цих священників, на тих пророків, єврейський пророк стояв там. Седекія з двома величезними рогами, та казав: “Я — поставлений Богом пророк”. Це правда. “В мене ось просто тут зі мною триста дев’яносто дев’ять, і Святий Дух на нас, підтверджує та каже, що той край належить нам. Давайте-но підемо та заберемо його. І очими-ось рогами, Ахаве, ти виштовхнеш ворога з нашої землі, тому що Бог дав нам цю землю”.

⁷⁴ Дивіться на того релігійного мужа, порядного мужа, на Йосафата, мовив: “Чи нема в тебе іще одного?”

⁷⁵ “Іще одного? Там чотири сотні в згоді!” Він сказав: “Так, є тут іще один, але я його ненавиджу”. Сказав: “Він постійно лає всіх нас та каже нам, які ми великі грішники, та все таке інше”. Сказав: “Я ненавиджу його! Він, він Міхей, син Їмли”.

⁷⁶ Він сказав: “О-о, нехай цар не каже так. Ідїть-но приведїть його, та послухаємо, що він сказав”.

⁷⁷ Тож вони привели його туди. Він сказав: “Дайте мені цю ніч, і я побачу, що скаже про це Господь”.

⁷⁸ Ахав сказав: “Заклинаю тебе, не кажи мені нічого, крім правди”.

⁷⁹ І той чоловік прийшов, сказав: “Отож, якщо ти хочеш повернутися в хороше коло спілкування — говори так само, як і інші”.

Міхей сказав: “Я скажу саме те, що скаже Бог”. Бачите?

⁸⁰ Наступного ранку, вони вийшли. Царі вдяглися у своє вбрання, сіли біля брами, вся знать. Пророк стояв там. Сказав: “Ну, фанатику, що ти скажеш про це?”

81 Сказав: “Іди”. Сказав: “Але я бачив Ізраїля розпорошеного, немов вівці, що не мають пастуха”.

82 Він вда-. . . підняв свою руку та вдарив його по вустам. Пророк вдарив пророка по вустам. Ось, обидва ті помазані пророки стояли там, пророкували, чотириста проти одного, це виглядало досить-таки сильно. Отож, в численності ради не завжди безпека. Залежить від того, де вони. . . про що вони радяться, яка їхня рада. Для царя там не було безпеки, і він прийняв ту численність за правильність їхньої ради. Але якби він просто зупинився та звернувся до книжного сувоя та поглянув, щоб зовсім недавно сказав Ілля.

83 Тоді, Міхей нічого не міг сказати, він не знав, коли, можливо, Бог пробачив йому це. Та перш за все, будши пророком, він пішов до Бога, щоб з’ясувати, що сказав Бог. І він з’ясував, що сказав Бог. Він сказав: “Я бачив Бога, що сидів на престолі, і Він сказав. . . всі Його Небесні радники були зібрані навколо Нього, сказав: ‘Кого Нам послати туди, щоб намовити Ахава вийти суди, щоб Нам інакше сповнити пророцтво, що було про нього?’”

84 Бачите, пророцтво, Ілля вже сказав: “Собаки лизатимуть твою кров”.

85 І ось він сказав, що він “бачив неправдомовного духа, що піднявся з нижніх, піднявся, вийшов перед Ним, сказав: ‘Я піду туди та увійду в його пророків, в Ахавових пророків, і намовлю їх пророкувати брехню’”.

86 Отож, Бог знав, що ті мужі були такими пихатими та настільки повні богослов’я, що вони думали, що в них все гаразд. Вони взагалі не звернули увагу на Слово для тієї години. Тож Бог сказав: “Тобі вдасться; іди туди”. І коли Міхей сказав це, це зробило їх пророкуючими під нечистим духом. Вони висмикнули шнур з телефону або вимкнули радіо або вчинили щось іше; вони почули, що Це йде проти них, піднялися та вийшли геть. Але дивіться, що сталося. Отож, Міхей повинен був перевірити своє видіння написаним Словом, тому він знав.

87 Він сказав: “Коли я прийду. . . Посадіть цього чоловіка у в’язницю, давайте йому воду печалі та хліб печалі. Коли я повернуся, я з ним розберуся”.

88 Він сказав: “Якщо ти взагалі вернешся — Бог ніколи не говорив до мене”. Ось коли він пізнає, що його видіння є точно з кожним Словом для тієї години. Це був час Ахава.

89 Брате, сестро, це є година і час виклику з Вавилону. Вечірні Вогні тут. Ходи в Світлі, поки є світло. Зверніть увагу, віруючі побачили Слово проявлене та вірять Йому. Ісус сказав: “Мої вівці знають Мій Голос, Моє Слово, Мої ознаки періоду. За фальшивим вони не підуть”.

90 Тепер давайте—но підійдемо до нашої теми, тому що я бачу, що відходжу. Я хочу багато на чому наголосити для тієї

молитовної черги. Давайте—но зараз повернемося до теми, що в нас на розгляді, тут на хвилинку. Що ж, це станеться знову, як це було й завжди, як і звичайно.

⁹¹ Бог послав Свого пророка, Івана, як було сказано, обіцяно в Його Слові, в Малахії 3: “Ось, Я посилаю Мого посланця перед Моїм обличчям, щоб приготувати шлях”. Іван свідкував те саме. І ми знаходимо також, в Ісаї 40:3, що Ісаїа сказав: “Буде голос пророка, то́го, хто волає в пустелі — ‘Готуйте путь Господу’”. Бачите? Усі ті пророцтва! І—і погляньте, швидко зауважте — Писання ототожило його.

Коли вони сказали: “Хто ти? Ти Месія?”

Він сказав: “Я — ні”.

“Ти Єремія? Пророки, чи хтось такий?”

⁹² Він сказав: “Я — ні. Але я голос то́го, хто волає в пустелі, як сказав був пророк Ісаї”.

⁹³ Ви думаєте, вони повірили б цьому? Ні, панове. Чому? Він не прийшов через їхню церкву. Він не був з їхніх. . . Розумієте, він подався в пустелю у віці дев’яти років і вийшов у тридцять. Його послання було занадто великим, щоб проходити через школу богослов’я; він був тим, хто повинен був представити Месію. А кожен тяг би його *сюди й туди*. І Бог послав його до пустелі, після смерті його батька, Захарії. І він був священиком, але він не пішов стопами свого батька.

⁹⁴ Тому що пророки не виходять з такого—от. Вони виходять з суворого краю, з пустелі. Ніхто не знає, звідки вони прийшли чи як вони з’являються на сцені чи що—небудь з їхньої історії. Вони виходять просто туди та проповідують Слово, і Бог забирає їх, і вони зникають; засуджує те покоління і рухається далі в Його Слово, чекаючи великого дня.

⁹⁵ Церква не повірила йому, бо він не був ними пізнаний. В їхніх книгах не було жодного запису про його поставлення, отож тому вони й відкинули його. Бачите, вони не повірили Божому Слову, підтверженому ясно, літера за літерою. Розумієте? Малахія 3, два місця Писання, щоб підтвердити його — Малахія 3 та Ісаїа 40:3. Розумієте, обидва ці місця Писання говорять про прихід мужа, що готуватиме дорогу для Господа. Він відповідав кожній вимозі цього.

⁹⁶ Він повинен був бути пророком. “Я пошлю вам Єлисея”. І ось він там, на кожній нерівній дорозі. Слідкуйте, як його природа злилася з Іллею. Ілля був пустельником, так само й Іван; просто неба. Він не був улесливою людиною, він був суворою людиною.

⁹⁷ Зверніть увагу ще раз, Ілля був ненависником жінок, він сказав Єзавелі про всі її фарби, і де виправитися і від чого відійти. Так само й Іван. Єзавель намагалася вбити Іллю, поклялася своїми богами, що зніме з нього голову. Так вчинила й Іродіада. Розумієте?

⁹⁸ Завжди дивіться за їхнім посланням, дивіться, що вони вчинили. Тепер ми бачимо, що якби вони кинули погляд назад та побачили, що сказала Біблія, та прослідкували за природою цього мужа та наскільки досконало вчасно він був з Писаннями та з усім, їм слід було б пізнати, що то був він. Десь півдужини пізнали це. Це так. Не більше ніж півдужини усвідомили це. Вони ходили його слухати, але вони не повірили Цьому. Розумієте? Чому? Вони не повірили ототоженню пророцтва в їхню годину.

⁹⁹ Зверніть увагу, вони сміялися з нього, обзивали його якимось “волаучим, диким, невченим фанатиком без жодного вишколу, ‘осісьо́, не́ма, тягті́, опроводжа́ти, припе́рти’, і так далі”. Як і звичайно, вони судили про нього за його освітою. Вони судили про нього за його граматикую, по тому, як він вдягнений. Він був замотаний в овечу шкуру та підперезаний паском з верблюжої шкіри, він був увесь волохатий. Вийшов у воду; ніякої церкви, ніякого тобї постійного місця в церкві, ніякого співробітництва; вони не могли б це прийняти; вони вклонялися богові цього світу. Розумієте?

¹⁰⁰ Я не хочу тепер сказати, що нема фальшивих пророків, що з’являються, подібно Ямвірю та Яннію. Але як ви хочете вчинити — це перевірити оригінальне послання Словом, ось тоді ви маєте це; в якому це періоді, і що проречено для того періоду.

¹⁰¹ В такому разі Іванове пророцтво було підтверджено за Божим Власним порядком. Дивіться, як досконало. Біблія сказала: “Слово Господа приходить до пророка”. А Ісус був Слово. І Іван пророкував про прихід Слова для сповнення; і Ісус, Слово, прийшов до пророка, у воду. О-о, як прекрасно! Наскільки незмінним є... Розумієте? Слово було рідкістю в той день. Ось прийшов пророк, каже: “Я — голос Слова”.

Вони сказали: “Що ми повинні робити?”

¹⁰² Сказав: “Я негідний розв’язати Йому взуття. Але є Один, що стоїть десь поміж вас. Він буде Тим. Хто христитиме вас Духом Святим та Вогнем. В Нього в руці Його віячка, і Він ретельно перечистить Свій тік та спалить полову вогнем невгасимим, зерно збере до засіків”. О-о, що за пророк! Ісус сказав там, що серед народжених жінками ніколи не було такого визначного мужа, як він, аж до того дня. О-о, як задиристо! Як він знав, де він стояв! Він знав точно. Він почув від Бога, і це було точно зі Словом, тож йому було все одно, що сказали люди. Він проповідував Це та пророкував Це, все одно. І дивіться-но, коли людина стоїть за те, що є Правдою, тоді Бог зобов’язаний підтвердити тій людині Правду.

¹⁰³ Коли Мойсей прийшов туди до Єгипту й сказав: “Я був там у пустелі, і я бачив дерево у вогні, і воно не згорало. Я підійшов до дерев, і, коли я це зробив, там був великий Полум’яний Стоп, що висів там. І Голос сказав: ‘Я Є ТОЙ, ХТО Є’. І Він сказав мені взяти цю палицю та прийти сюди та вчинити ці чуда, і Бог підтвердить

Своє Слово”. Простяг свою палицю — там з’явилися блохи й мухи і темрява та все інше. І потім, щоб підтвердити того пророка, він привів тих віруючих просто до тієї гори, і Бог зійшов у тому самому Полум’яному Стовпі, просто на тій же самій горі, та довів, що це є правильним.

Тепер дивіться, що Він вчинив за цього дня. Точно.

¹⁰⁴ Отож, Слово приходить до пророка та підтверджує його як правдиву особу, ту саму особу, про яку Писання сказали, що вона буде. Тепер швиденько. Але, знову ж, Ісус прийшов у формі, що відрізнялася від їхнього штучного людського тлумачення пророцтва. Людина витлумачила, чим це повинно бути. Авжеж. Пресвітеріани думають, що то слід бути їм. Дивіться-но, коли Бог чинить що-небудь, дивіться, як кожна інша організація повстає з кимось. Так, завжди було так. В них повсюди є Ямврій та Янній. Зверніть увагу, вони сказали частину Слова. Але, згідно Слову пророка — кожна Літера!

¹⁰⁵ Вони прогавили це знову, як і звичайно, назвали Його ворожитом, “демоном; Вельзевулом”, і сказали, що Він зробив з Себе Бога, коли їм слід було б пізнати, через саму ж їхню Біблію, що Він є Бог.

Зверніть увагу, Він був передречений Ісаєю, Ісаія 9:6, сказано: “І дадуть Йому Ім’я: Сильний Бог, Вічний Батько”. Більше не буде батьків після цього, тому що Він був перший Батько при початку, тільки Він є Батько; сказав: “І не називайте нікого з людей на цій землі: ‘Батько’, — після цього”. “Він є Сильний Бог і Вічний Батько, Радник, Князь Миру”. Безперечно.

¹⁰⁶ Отож, вони вчинили Йому те, що написали всі пророки, що вони чинитимуть, так само, як вони чинять в цьому ж Лаодикійському періоді — виставили Його з церкви. “Сліпа, роздязнена, і не знаєш цього”. Якраз те, що сказав пророк, пророк Біблії. Засліплені людськими традиціями, вони виставили Його, Слово — з їхніх церков, як і звичайно, як і було про них передречено.

¹⁰⁷ Зверніть-но увагу, тепер швиденько. Не прогавте цього тепер. Ось тут є текст, як Ісус відкрився цим двом учням, що Він був їхнім Месією! Тепер, всі очі сюди. І там по країні, не прогавте-но цього. Ми старалися сказати вам, що Біблія — це Слово Боже, написане Самим Богом, через уста та за посередництвом людини. Бог може Сам писати. Бог Сам може промовляти. Бог може вчинити все що Він захоче, але Він обрав людину, щоб вчинити це, бо людина, що писала Це — вона є частиною Бога. Отож, Бог написав Біблію. Люди навіть і не знали, що вони пишуть, в їхньому власному людському мисленні. Вони, можливо, були з Цим незгодні, але вони писали Це. Вони не могли інакше. Біблія сказала: “Мужі в давнину, ведені Духом Святим!” Бог рухав їхніми руками, рухав їхніми очима у видіннях. Вони не могли сказати нічого, крім того, на що вони дивилися. Вони не могли

нічого вимовити, бо в Нього був повний контроль над язиком, пальцем, кожен орган тіла був під повною владою Бога. Недивно, що Біблія сказала, що вони були богами, вони були частиною Бога! Він був повнота Бога.

108 Зверніть увагу, як Ісус, Слово, змусив цих двох з розбитим серцем учнів пізнати, що Він був їхній Месія, Месія, обіцяне Слово. Зверніть-но увагу, що Він вчинив — Він звернувся до пророцтва. Зверніть увагу — “Безумні, повільні, щоб повірити всьому, що писали пророки”. Тепер, Він не говорив: “Ну, що, що каже про це церква?”

109 Вони розповіли Йому. Вони знали всі події, що відбулися. Вони були всі сумні. Вони стали казати Йому: “Чи Ти просто захожий тут, або Ти не знаєш, що сталося в Єрусалимі?”

110 Він сказав: “Що саме?” — начебто Він і не знав. Розумієте, Він іноді чинить певні речі просто щоб побачити, що ти з цим робитимеш. Розумієте? Сказав: “Що саме? Хто це був? Що сталося?”

111 “Чи Ти просто захожий?” І розмовляв просто з Людиною, з якою вони жили три з половиною роки, і не впізнавав Його.

“Що саме? Що сталося?”

112 “Ну, — сказали вони, — Ісус з Назарету, що був Пророком. В нашому розумі нема сумнівів. Він був сильний в Слові та в ділі перед всім народом. Ми бачили, як Він чинив речі, якими Він був ототожнений як Божий Пророк для цього періоду. Ми знаємо це. І ми повірили, що Він буде Відкупителем, що Він відкупить Ізраїля”.

113 Тоді Він повертається й каже: “Ви, нерозумні, повільні серцем, щоб повірити, що все, що пророки сказали про Нього — хіба це не повинно було статися?” Розумієте? Пильнуйте, як Він тепер повертається до пророцтва. Що за докір віруючим, стверджували, що вони вірили в Нього!

114 Зверніть-но увагу, як Він підійшов до теми. Він не виходив одразу ж і не казав: “Я — ваш Месія”. Він міг би це вчинити, тому що Він був ним. Але зверніть-но увагу, як Він ототожнив Себе в Слові, тоді вони пізнали б. Якби це було Ним сказано, це могло б бути Ним сказано, і це було б не так; та коли Він завів мову про те, що всі пророки говорили про Нього, і вони побачили це, тоді вже вони могли сказати самі, якщо вони були Божими дітьми. Але звернув їхню увагу до того, що передрекли пророки та на що сказали чекати, в час, коли Месію, Його період буде проявлено. Він, як і Іван, дозволив Слову, Біблії, ототожнити їхнє Послання. Будь-який правдивий пророк робить так. Не виходив і не казав: “Я — це Він. Я. . .” Це не є правдивий Божий пророк. Розумієте? Але Він сказав: “Зверніться до Писань”. Розумієте, Він ніколи не зраджував Своему способу чинення цього. Розумієте?

Він сказав: “Ми знаємо Мойсея”.

115 Він сказав: “Якби Мойсей був знаний вами — ви пізнали б і Мене”. Він сказав: “Мойсей писав про Мене”. Сказав: “Дослідіть-но Писання, в Них, ви думаєте, маєте Вічне Життя, а Писання є тим, що свідкує про Мене. Ідіть та погляньте в Писання та побачте це”.

116 Тут Він ніколи не змінює Свій спосіб чинення цього, ніколи не змінював. Він ніколи не може змінити, бо Він є незмінний Бог. Розумієте? Зверніть увагу, Він підійшов просто там до цих двох учнів, до Клеопи та його товариша, по дорозі до Еммаусу, та сказав, звернувся їм до Писань, сказав: “Чого ви такі дурні, щоб не повірити, що кожне Слово пророків, написане стосовно Месії, повинно сповнитися?” О-о, що за день!

117 Іван вчинив те саме. “Дослідіть-но Писання, погляньте назад, сказано, що буде ‘голос того, хто волає в пустелі’. Звідки я прийшов?” Бачите? Це, це повинно було б зробити це явним для них. Правильно!

118 Повинно зробити це явним сьогодні — те, що, як ми бачимо, чинить Святий Дух. Він сказав якимось: “Дослідіть Писання”. А ми. . . Він хоче, щоб ми чинили це сьогодні.

119 Зверніть-но увагу, Він почав з Мойсейового пророцтва, Біблія сказала: “Він, почавши з Мойсея та з усіх пророків”, — але Він почав з Мойсея. “Пророка, — сказав Мойсей, — Господь ваш Бог поставить з-поміж вас, люди, з-поміж народу. Господь Бог поставить Пророка”.

120 Ось, Він, мабуть, сказав: “Клеопа, і твій товариш тут, хіба не сказав був Мойсей, що в ці дні Господь Бог поставить Пророка? А цей Чоловік, якого вони розп’яли, чи відповідав Він цій характеристиці? Отож, Мойсей пророкував це. І ось у вас вже сотні й сотні років не було пророка, і ось повстав цей Муж. І який, сказали ви, був передвісник цього Мужа?” Зрозуміли? І всі пророки говорили про Нього, заради Його періода. Він промовляв до них. Звичайно ж, було б цікаво послухати Його. Чи не хотіли б ви почути Його? Я б хотів почути Його, щоб послухати Його, те, що Він сказав, що пророки сказали про Нього Самого, але Він не говорив, що то був Він. Він просто виявив їм через пророцтво. Він просто сказав: “Пророк сказав, що це станеться”. Бачите?

121 Давайте-но звернемося назад на декілька хвилин, і тепер давайте прислухаємося до Слів, процитованих Ним Самим. Дивіться-но тут, Саме Слово цитує Слово Сам про Себе. Саме Слово цитує Слово Сам про Себе. Не каже, що Він був цим, але просто дозволив, щоб Слово говорило Саме за Себе, тоді вони пізнають, Хто Він є. Літера Слова, що цитує Слово в. . . Слово в тілі, що цитує Слово в літерах, будши цілком ототоженне Собою. Дивіться-но тут, тепер давайте-но прислухаємося до того, як Він цитує. Як. . . Отож, ми знаємо, що вони були всі оповішені про останні події, а саме — про розп’яття та щодо розповіді про воскресіння, про гробницю, як ми тільки-но прочитали. Тепер Він

звертається просто до Слова пророцтва про Самого Себе. Отож, давайте—но просто уявимо собі, що Він сказав це; Він сказав набагато більше, аніж це, але слідкуйте—но.

¹²² Скажімо, Він...чуємо, як Він каже: “Звернімося до Захарії 11:12. І хіба не повинен був Месія бути проданий, згідно пророку, за тридцять срібняків? Ви тільки—но сказали, що цього Чоловіка продали за тридцять срібняків. Звернімося до...” Ви вловлюєте ті місця Писання? Захарія 11:12. І потім Він сказав: “Чи помітили ви, що сказав Давид у Псалмах, Псалом 41:9? Його були видали Його ж друзі. І потім знову, в Захарії 13:7, Його покинули Його ж учні. І у Псалмі 35:11, обвинуватили через лжесвідків. Ви тільки—но сказали, що з Ним так сталося. Ісаія 53:7, Він не розкривав Своїх вуст перед тими, що обвинувачували Його. Ісаія 50:6, вони Його бичували, сказав пророк. Псалом 22, Він повинен був скрикнути на хресті: ‘Боже Мій, Боже Мій, навіщо Ти Мене покинув?’ Хіба не вчинив Він так, позавчора в післяполуденний час? Псалом 22 знову, 18, Його одіж ділили між собою. Чи вчинили вони так? І Псалом 22:7 по 8, осміяний Своїми ворогами, церквою. Псалом 22 знову ж, жодна кістка в Його тілі не зламається, але — ‘прокололи вони Мої руки та ноги Мої’”, — Він сказав. Тримав, безперечно, Свої руки увесь час в Себе за спиною. Ісаія 53:12 сказано, що Він помре між злочинцями. Ісаія 53:9 сказано, що Його поховають у багатого. Псалом 16:10 сказано: ‘Я не залишу Його душі в шеолі і не дам Моєму Святому побачити тління’. І хіба Малахія 3 не був передвісником цього Мужа?” О-о, мені б хотілося б почути, як Він цитує це. Погляньте на пророцтва! Зверніть увагу, потім всі прообрази, через які Він, мабуть, пройшов, про Ісака, в Буття 22, як Бог провидів Ісака, як батько Авраам взяв свого сина, ніс дрова на пагорб, і приніс у жертву свого власного сина.

¹²³ Тепер це почало в них всотуватися. Він сказав був їм, що вони були дурнями, бо не дивилися на пророцтво для того дня. І тепер це починає всотуватися, починають бачити сповнення всього цього, що сталося за ці останні декілька днів, за останні два чи три роки, підтвержене пророцтво періоду. Якраз тоді вони пізнали, що їхній розп’ятий друг — Ісус — сповнив кожне Слово цього. О-о, якраз тоді вони пізнали, що той Муж справді був тим Месією, що—що Він повинен був воскреснути з мертвих. “Смерть не могла Його втримати. ‘Я не дам Моєму Святому побачити тління’. Ані одне Слово пророцтва не може не збутися. І Він воскрес”.

¹²⁴ “Тоді ті посланці там біля гробу цього ранку були праві. Він воскрес з мертвих. Він живий. Він є той Месія”. Чому? Не помилюся в цьому. “Його діяльність, Його служіння і все, що Він вчинив, в точності підтвердило ті Слова, що, як сказав пророк, стануться для цього дня. Ось що вчинило це”. Тоді вони пізнали, що то був Він, їхній розп’ятий друг — Ісус, який виконав це. Недивно, що їхні серця їм палали, коли Він розмовляв з ними. Отож, вони пройшли шість миль, а здалося, немовби минуло зовсім мало часу.

125 І ось іще одна річ, яку вони вчинили, ви знаєте, вони прослухали шестигодинну проповідь на тему підтвердженого пророцтва. Ось про що Він говорив з ними дорогою. Як тільки вони вийшли на дорогу, вийшов Він, бо Він був просто там у Єрусалимі. Шістьма годинами пізн-н. . . пізніше, шістьдесят стадій, вони були просто там на дорозі за шість миль до Еммаусу. Ось скільки це було. І Він проповідував, шість годин підтверджував пророцтво. Не судіть мене за мої три, в такому разі, розумієте. Розумієте? Але, зверніть увагу, вони проповідували. . . Він. . . Вони прослухали шестигодинну проповідь на тему підтвердженого, доведеного пророцтва.

126 Отож, вже повертало на вечір. Ви знаєте, Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Якраз тоді Він відкрив їм очі, щоб пізнати оте Євреям 13:8 — Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Вечірнього часу, події вияснилися через пророцтво. Те, що відбувається за сучасної години, можна легко ототожнити, якщо ти просто віритимеш пророцтву цієї години.

127 “Так, нерозумні, повільні на те, щоб втямити, повільні на те, щоб повірити (не переставайте розмірковувати над цим), щоб повірити, що все, що пророки сказали про Месію — хіба це не повинно було статися?” Отож, Він відмітив всі ці моменти та показав, що те, що сказав пророк, повинно статися. Тоді до них почало доходити. Тож Він сказав. . . удає, неначе Він хотів іти далі. Їм сподобався цей Чоловік. Вони сказали: “Ти, Ти дав нам дещо. Ми ніколи й не думали такого. Він десь живий”. Вони розмовляли з Ним, не знали цього. Тож Він. . . і, безперечно ж, Він подивився на них зі смутком, і Він став іти далі, але Він—Він чекав, щоб вони Його запросили. Ось чого Він чекає сьогодні — щоб ти запросив Його.

128 Зверніть увагу, коли оті учні запросили Його до свого спілкування за столом, якраз тоді Він зробив щось таке — так само, як Він робив і перед Своїм розп'яттям, і очі їм відкрилися. Вони знали Його манеру, Його стиль. Вони знали, що Він робив, і Він зробив це так само, як Він робив це й раніше. І вони сказали: “Це Він!” І миттєво вони підхопилися, щоб вигукнути це, і Він зник. І де їм потрібно було шість годин, жоб прослухати цю проповідь, вони, мабуть, прилетіли назад за двадцять хвилин, щоб розповісти всім іншим: “Він дійсно воскрес. Він справді живий”.

129 Друзі, це — сповнення Малахії 4, Святого Луки 17, Святого Івана 15, о-о, так багато, Об'явлення 10, так багато пророцтв, які можна було б віднести точно до цього дня. І також в Євангелії від Марка та в Матвія, де Він сказав, що ці великі ознаки та чуда з'являтимуться на небі, а люди називають їх тарілками, літаючими тарілками, можуть—можуть зникати з силою та швидкістю думки, інтелекту, здатного зробити таке. Він може писати, Він може говорити, Він може робити все що Він захоче. Величний Полум'яний Стовп — “той самий вчора, сьогодні та навіки”. І явища приходять на землю, піраміди диму піднімаються

у повітря, дуже високо, туди, де не може бути ніякої вологи, нічого, на висоті тридцяти миль. Передрік за півтора роки, перш ніж це сталося, що це буде так. Потім перевертаємо фотографію та бачимо, Хто це дивиться вниз. Жодне Слово, що було сказане, ані разу не підвело, і ось написане Боже Слово, яке підтверджує, що це є Правда. І вже знову вечірній час. Я хотів би знати, чи не повернеться Він, благодаттю, сьогодні та чи не вчинить тепер щось таке, подібно як Він чинив і там. Давайте-но помолитися та прохати Його. Події, виявлені підтвердженням пророцтвом.

¹³⁰ Всемогутній Боже, допоможи нам. Допоможи нам, любий Боже, зрозуміти, зрозуміти те, що ми повинні знати, зрозуміти Твоє Слово. І тепер, Господи, ми слухали проповіді вже протягом майже двох тисяч років, були написані книги. І в ці останні дні тут це прослизнуло знову, і тепер вже вечоріє. Методисти, баптисти, пресвітеріани та багато хто з них упродовж цього періоду розмовляли з Тобою, і, можливо, якраз десь на дорозі цього великого дня, що не є ані день ані ніч, як сказав був пророк, але вечірнього часу з'явиться Світло. Ісус воскрес з гробу та з'явився Симонові й жінкам і виявив їм, що Він живий. То був ранок. А потім, увечері Він повернувся знову. Але Він ходив із ними упродовж дня, картаючи їх за їхню сліпоту, але потім, вечірнього часу, Він відкрився їм.

¹³¹ Боже, ввійди до нашого спілкування цього вечора, яке ми маємо навколо Слова. Боже, цьому настільки навряд чи вірять сьогодні між людей, але я вдячний, що є деякі, кого Ти покликав та призначив їх до Вічного Життя, і Ти сказав: “Всі, кого Батько дав Мені — прийдуть”. І тепер, поки вечірні Вогні сяють, поки Ти дозволяв, Господи, що жодне пророцтво (з сотень, що вийшли) ані разу не підвело. В такому разі, справді, якщо це ототожнює — це маєш бути Ти, бо жодна людина не змогла б бути настільки точною. Так само як Біблія, ніхто з людей не зміг би написати, ніхто — протягом шістнадцяти століть, через сорок різних авторів, не змогли б написати, і щоб у Ній не було жодної помилки.

Любий Боже, я молю, щоб Ти проявив Себе в цей вечір, з Євреям 13:8, що Ти є той самий вчора, сьогодні та навіки. І ті справи, що Ти чинив тоді — Ти чиниш сьогодні. І Ти обіцяв це, Ти сказав: “В ці останні дні, коли цей світ буде в такому стані, як Содом та Гомора, збочення”. Ми дивимося на цих хлопців, які настільки схожі на дівчат, вдягають одіж таку, як у них, і—і бачимо, як дівчата намагаються поводитися подібно хлопцям, і бачимо жінок та чоловіків в цьому спотвореному періоді, бачимо, як сексуальна привабливість стала ідолом поклоніння. Євангелію відштовхнули вбік, і нагота в Лаодикійській церкві. О-о Боже, що за година! Прийди, Господи Ісусе, відкрися нам. Бо ми просимо це в Ім'я Ісуса.

¹³² Тепер, поки ваші голови схилені, ваші очі заплющені, я збираюся дещо у вас спитати. Ви вірите, що Бог тут? Чи вірите ви,

що всі ті речі, які Він чинить сьогодні — це сповнене пророцтво? Чи вірите ви, що Ісус Христос є той самий вчора, сьогодні та навіки? Чи вірите ви, коли Він був тут та проявився в тілі для того дня, і ті справи, що Він вчинив там, мають знову повторитися в цей день? Пророк так сказав. Біблія так сказала. Все Писання повинно справдитися, воно не може не збутися. Як Він ототожнив Себе? Бувши тим Пророком, про якого говорив Мойсей. Знав таємниці людських сердець. Жінка торкнулася Його одежі, Він повернувся й сказав: “Віра твоя спасла тебе”. Коли Симон Петро підійшов до Нього, Він знав його ім’я, розповів йому, хто він, хто його батько. І той самий прекрасний Ісус — Він не мертвий, Він живий на віки віків. Хвала Богові! І я вірю, в цей вечірній час тепер, Він скликав нас знову.

¹³³ О, Господи Ісусе, прийди до нас. Не прохуй повз нас. Прийди, залишися з нами на всю ніч, поки ця ніч не закінчиться, потім дозволь нам ходити з Тобою завтра, щоб нам знати Тебе в силі Твоєї воскресіння, щоб Твоєю любові та благодаті та ласці перебувати з нами. О, Вічний Боже, даруй оце все. Ми знаємо, що один тільки Бог може дарувати оце все.

¹³⁴ В урочистості цієї години, дозволь нам сказати оце. Боже, Батьку наш, наше тіло — це убога шкіня для Тебе. Але, Господи, нехай Твоя освячуюча благодать, Твій Святий Дух прийде зараз. Очисти нас від усякого сумніву та всілякої метушні, від усякої підозри та всякої рисочки скептицизму, що могла б бути в нас, щоб нам бути вільними, без жодного сумніву; вийти, зі сміливістю визнати як Петро: “Ти — Христос, той самий вчора, сьогодні та навіки”.

¹³⁵ Ми віримо, що Твоє Слово є Правда, Господи. Дозволь нам просто побачити, перш ніж ми почнемо цю молитовну чергу, Господи, відкрійся нам. Як Ти сказав: “Як було за днів Лота”, — коли Авраам, ота покликана група чекала на обіцяного сина. Лот був там, слухав сучасного Біллі Грема та Орала Робертса до тієї деномінаційної системи там, як народ. Але Авраам був прихоськом без жодної організації, просто ця невеличка групка мандрувала тим краєм, який він мав успадкувати. “А лагідні вспадають землю”. Одного дня, під тінню дерева, поки вони сиділи, спочивали, Бог зійшов у подобі Людини. Двоє ангелів пішли до Содому. А Бог, у людському тілі, довів, що то був Він, Він сказав: “Аврааме, де твоя жінка, Сарра?” Кількома днями раніше цього він був Аврам; і С-а-р-а, Сара; не Сарра — “принцеса”. І Ти звернувся до неї за її ім’ям принцеси, доньки царя. Ти звернувся до Авраама за його ім’ям — Авраам — батько народів. І Ти сказав: “Я відвідаю тебе”.

¹³⁶ Боже, як оте серце пророка, мабуть, підскочило! Він просто тоді ж пізнав, Хто Ти. Недивно, що він обмив Тобі ноги, виніс усю їжу, що в нього була, і щонайкраще, поклав це перед Тобою. Він знав, що то був Бог там. Потім Він сказав: “Де Сарра?” — так немовби Він і не знав. І Ти. . .

137 Авраам сказав до Нього: “Він в наметі. . . вона в наметі, за Тобою”.

138 І Ти сказав, що повинно було статися. А вона, у своєму серці, засумнівалася в Цьому. І потім Ти—Ти сказав до Авраама: “Чого Сарра засумнівалася в цьому, кажучи у своєму серці: ‘Такого не може бути?’ Хіба є що занадто трудне для Бога?”

139 О Боже! Ісус, проявлений Бог Слова, Ти сказав був: “Як було за днів Содому”, — цей світ буде в такому стані якраз перед знищенням цього поганського світу, диспенсації поган. Ось ми — содомляни геть наскрізь! І тоді Ти сказав, що Син людський, на якого завжди посилалися як на “пророк”, відкриється в ту годину. Сповни Свої Слова, о Боже. Ми, Твої віруючі діти, чекаємо ширими серцями, щоб дав нам віру, Господи, щоб, коли ми проведитимемо молитовну чергу, щоб люди повірили. Вже вечірній час, Батьку. Нехай же вечірні Вогні Сина Божого (Того, Хто Був і Хто Є і Хто Гряде) проявить Себе через пророцтво, яке Він вчинив. В Ім’я Ісуса Христа. Амінь.

140 Я тепер готовий молитися за хворих. Але що дивно, як, коли ми стоїмо тут. Ось я стою тут, роблячи виклик громадськості, і тим, хто поїдклучалися по всій країні, що Бог все ще є Бог. Він не може підвести. І що Він обіцяє — те Він і зробить. Він ніколи не забуде це зробити, бо Він обіцяв це зробити. Тому я можу з урочистістю покласти довіру в те, що Він сказав. Тому я чекаю на Його Прихід, я чекаю, що Він з’явиться в будь-який час, бо Він сказав: “Тієї години, коли ви не думаєте, — цей світ не думає, — тоді Він з’явиться”.

141 Тепер, наскільки мені відомо. . . я тут у своїй шкіні, і є всього декілька людей, з тих, що сидять тут, кого я—я дійсно знаю. Брата Райта, декількох з цих, що сидять тут, що якраз отут—от, я знаю. Але багато кого з вас я не знаю. І мені ніяк не сказати, що Бог вчинить в цей вечір. Ми бачили, як Він чинить це за останні роки й роки, але Він, можливо, не вчинить цього сьогодні. Я не знаю. Вирішувати Йому. Він є суверенний. Він чинить, що Сам захоче. Ніхто не може сказати Йому, що робити. Він перебуває Сам Один, у Своїй волі та Своїх шляхах. Але тому що Він обіцяв це, я прохаю, щоб Він вчинив це. Не заради нас, що нам це потрібно, але, можливо, заради декого з тих, хто тут вперше, щоб Святому Духу бути помазаному. . . тепер, помазати нас. Тепер, не має значення, наскільки Він мене помаже, Він повинен помазати тебе теж, звичайно ж, щоб вірити.

142 Тепер, я хочу проводити молитовну чергу, і я хочу молитися за хворих, скільки зможу. Отож, ми можемо провести або чергу, вікликати людей та вивести їх сюди, молитовну чергу та молитися за кожного тут, хто хворий, я думаю, щоб мої брати—служителі вийшли сюди з нами та поклали на вас руки. Ми, безперечно ж, можемо це зробити. Або ми можемо попрохати нашого Батька, Який лише тільки Один може для вас зробити що—

небудь, тому що мої руки — це просто людина, як і ти — людина. Але в чому вся річ — це чиниться не людською рукою; це Слово Бога. Віра в те Слово — ось що чинить це. В цьому нема нічого наукового — це абсолютно ненаукове.

143 В тому, що Християнин має у своєму спорядженні, нема нічого наукового. Чи знали ви це? Любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, люб'язність, лагідність, терпіння, віра, Дух Святий, все — воно невидиме наукою. І це єдине, що є справжнє та що пробуватиме. Все, на що ти дивився — воно прийшло від землі й до землі повернеться. Але те, що не побачиш своїм оком, але бачиш, як Воно виявляє Себе — це світ Вічного.

144 Чи повірив би ти, якби Бог проявив Себе та виявив, що Він є тут живий, чинить те саме, що Він чинив при початку, після цього Послання, чи прийняв би ти це як своє uzдоровлення? Нехай Бог дарує це. Тепер я прошу будь-кого в цьому будинку, не має значення, хто ти чи звідки ти, я прошу, щоб ти серйозно повірив, що це Послання — це Правда. Це Послання, що Бог має у Своїй Біблії для цієї години, що Ісус Христос знаходиться тут сьогодні і є живий. Тепер майже. . .

145 Всі ви знаєте мене, я просто тут у місті, де я виріс. В мене нема навіть загальної шкільної освіти. Це точно так. І ви знали мене досить довго, я надіюся, що я жив перед вами, щоб показати вам, що я є щирий та правдивий. Я не лицемір. Навіть мої критики такого не скажуть. Вони, вони просто кажуть: “Ти—ти не лицемір, але ти просто лише неправий. Ти просто неправий через необізнаність, не через свавільність”. Я не думаю, що я неправий через необізнаність, тому що Слово Боже свідкує про мое Послання, і Воно повинно сказати вам, Хто Це є. І ви ясно чуєте, як я кажу, що Це не я, отож, в такому разі Це має бути Він. Це правильно? Тоді майте віру в Бога. Дивіться ось сюди, і вірте Богові. Якщо ти зможеш повірити Богу — Бог дарує тобі. Якщо Він зможе це вчинити, як Він чинив і раніше — тоді Він все ще є Бог. Ви вірите цьому?

146 Ви вірите в це? Жіночка, що сидить отут переді мною, дивиться на мене, сльози на очах, щирі. Я не знаю, хто вона, ніколи її не бачив. Я з вами незнайомий. Чи думаєте ви, що Бог знає таємницю вашого серця, ваші бажання чи ваш гріх чи що б то не було? Ви думаєте, Він знає? Ви думаєте, що Він міг би відкрити мені, в чому ваш гріх, що ви вчинили, що вам не слід було чинити, або ваше бажання, чим би то не було? Якщо Він вчинить це, чи змусить це вас повірити Йому, пізнати, що то має бути Він? Чи приймете ви це як Його? Вас бентежить не ваш гріх; ви сповідали це. Але ви бажаєте хрищення Його Святим Духом. Ви приймете Його. Я бачив, як Він пройшов по ній.

147 Щоб ви знали, що я дивився на цю жінку, вона дивилася на мене, я хочу показати вам Святого Духа. Погляньте-но сюди, якраз за цією жіночкою, що сидить тут, отут унизу. Коли я це

сказав — це те саме, чого вона бажає — хрищення Духом Святим. Ви вірите, що ви приймете Його, сестро? Тоді підніміть свою руку. Я ніколи в житті не бачив цієї жінки, свідомо.

148 Бачу цього чоловіка, що сидить тут зі схиленою головою, сидить просто там, в комірці, що не підходить йому, та інше. Ви страждаєте від проблеми з сечовим пухирем. Ви вірите, що Бог зробить вас здоровим? Підніміть свою руку, якщо ви приймете Це. Гаразд, Бог дарує вам ваше прохання.

149 Цей молодий чоловік, що сидить просто тут, бажає хрищення Духом Святим. Ви вірите, що Бог дарує Це вам; добродію, в якого висить біла вузька краватка? Бог дарує це.

150 Цей чоловік тут молиться за свою дружину. Вона в якомусь закладі. Ви вірите, що Бог уздоровить її, зробить її здоровою? Ви вірите в це? Можете мати це.

151 З рукою на горлі, ви вірите, що Бог може уздоровити ту хворобу серця, що непокоїть вас, оту хворобу шлунка, що у вас? Ви сидите там, страждаєте просто зараз. Це так? Ви вірите, що Він уздоровлює вас? Тоді можете мати це. Амінь.

152 Ви бачите, Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Спитайте тих людей, побачте, чи знаю я їх. Я — ні, але Він знає. Амінь. Бачите оте Світло там збоку на стіні, що висить просто там над чоловіком, що там сидить. Він страждає на хворобу хребта в нього в спині. Він не звідси, він з Джорджії. Містере Дункан, вірте всім своїм серцем, Бог уздоровить ту хворобу спини. Ви вірите всім своїм серцем? Благословить вас Бог.

153 Ось один чоловік, що сидить далеко ззаду, хвороба спини, дивиться на мене. Я не знаю його, але це містер Томпсон. Ви вірите? Підніміться—но, добродію, там ззаду, щоб... Я з вами незнайомий. Це так. Але ви сидите там, молитесь. Вашу хворобу спини уздоровлено зараз. Ісус Христос робить вас здоровим.

154 “Якраз під вечірній час з’явиться Світло”. Невже ви не бачите — Він тут сьогодні! Він є величний Я Є. Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Чи вірите ви в це? Чи вдоволені та переконані ви, що це є Ісус Христос, що робить Себе відомим, ототожнює Себе в прощті?

155 Не турбуйтеся щодо ока. Бог уздоровлює хворих та страждених.

156 Скільки людей, які... Скільки з присутніх тут є хворі? Хочу побачити ваші руки. Просто здається, немовби тут така наруга й напруженість. Чи є в кого з вас молитовні картки? Я не знаю, як мені зробити, щоб ви сюди пробралися. Я хочу за вас помолитися, і я не знаю, як це зробити. Бачите що, погляньте на стіну, як мені їх туди пропустити? Що як в одному проході виникне пробка? В іншому не пройдеш там же, всі стійте спокійно.

157 Послухайте, почувте мене. Чи говорив я вам коли що в Ім’я Господнє, та щоб це не справдилося? Це так? Все завжди було

правильно. Я ніколи за все своє життя не просив у вас жодного центу грошей, хіба не так? Жодного разу. Ніколи в житті не збирав приношень. Я тут не заради грошей. Я тут не для того, щоб обманювати вас. Я тут, щоб проявити Боже Слово цієї години. Я говорив вам Правду, і Бог свідкував, що це є Правда. Нині я кажу вам, ТАК ГОВОРЯТЬ ПИСАННЯ, що якщо віруючий покладе свої руки на хворих, Ісус сказав: “Вони видужають!” Чи вірите ви цьому? Тоді, в Присутності Бога, невже ви не вірите, що Він вчинить це просто зараз?

¹⁵⁸ Тепер покладіть свої руки один на одного та просто потримайте їх отак хвилинку. Тепер, не—не моліться, просто покладіть свої руки один на одного; там в країні. І я сам, кладу сам на ці хустиночки. Тепер я хочу, щоб ви поглянули на мене лише хвилинку. Що Бог залишив незробленим? Дивіться, який Він є, чим є Слово, яке ми прочитали, пророцтва, які ми говорили, що Ісус ототожнив Себе через пророцтва. Тепер погляньте на годину, і ці останні три тижні, де ми помістили цю годину, за якої ми живемо. Погляньте на те, що ми прочитали, про те, як фальшиві пророки та майже ознаки, що звели б і обраних. Як проявлялося Слово, як цей бог цього злого віку засліпив брехню, серця людей. І те, як Сам Бог сказав через Свої пророцтва, що все це станеться в цьому Лаодикійському періоді. Не залишилося нічого незробленого. Бог перебуває тут — той самий Бог, що розмовляв з тими людьми біля Еммаусу, що ототожнив Себе через ті пророцтва, що були проречені про Нього, Він в цей вечір тут, ототожнюючи Свою Присутність через пророцтва, передрачені для цього періоду. Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Чи зможете ви в це повірити? Тоді покладіть свої руки один на одного. Не моліться за себе, але, як умієте, моліться за ту особу, на яку ви поклали свої руки, бо вони моляться за вас. Тепер дивіться, не сумнівайтесь.

¹⁵⁹ І тепер, якби ви могли побачити, на що я дивлюся! І ви знаєте, я не став би вам брехати, стоячи тут. Якби ви могли побачити, і ваша віра змогла б притягнути того величного Святого Духа, що пливе там у повітрі—повітрі, чие фото засняла наука, і побачили б, як Він рухається по цьому приміщенню, просто намагаючися знайти місце, де осісти, намагаючися знайти місце, де кинути якір. Тільки лише вір в Це, мій брате. Він ототожнив це через Писання і так далі, що це є правильним. Отож, молися зі щирістю за ту особу, на яку ти поклав свої руки; вони моляться за тебе.

¹⁶⁰ Любий Ісусе з Назарету, бо ми свідомі, Господи, через Слово, що Ти тут, через обіцянку, що Ти є тут — “Де двоє чи троє зібрані в Моє Ім’я — там Я посеред них. І оці-ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто ввірує; якщо вони покладуть свої руки на хворих — ті видужають”. Там на хвилях цього телефону, нехай великий Святий Дух ввійде у кожну громаду. Нехай те саме Святеє Світло, на яке ми дивимося просто тут у церкві, нехай Воно злине на всіх і на кожного, і нехай їх буде уздоровлено в цей час.

Ми заказуємо ворогові, дияволіві, в Присутності Христа; ми кажемо ворогові, що його розбито заступницьким стражданням, смертю Господа Ісуса та тріумфальним воскресінням на третій день; і Його доведений доказ, що Він в цей вечір тут поміж нами, живий, після дев'ятнадцяти століть. Нехай Дух живого Бога наповнить кожне серце вірою та силою та цілительною чеснотою від воскресіння Ісуса Христа, Якого ототожнено тепер цим величним Світлом, що оточує цю церкву, в Його Присутності. В Ім'я Ісуса Христа, даруй це задля слави Божої.

161 Нехай ці хустиночки, над якими ми молимося, нехай вони підуть до хворих та страждених, кому вони призначалися. Нехай той самий Святий Дух, який зараз тут ототожнює Себе, ототожнить Себе на кожному хворому, на кого їх будуть класти. Нехай Божа Присутність так наповнить їхні серця вірою, що хворобу в їхньому тілі буде уздоровлено. Це ми просимо задля слави Божої, в Присутності Ісуса Христа та в Ім'я Ісуса Христа, бо ми, слуги Ісуса Христа, просимо це. Амінь.

162 Тепер, від всього вашого серця, мені все одно, що там з вами негаразд, чи можете ви, від всього серця, вірити всім своїм серцем, що Слово Боже дарувало вам ваше прохання? [Громада каже: "Амінь".—Ред.] Я вважаю, що кожна рука, наскільки я міг побачити, піднялася. Якщо ви вірите в це, пам'ятайте — це завершено.

163 Ви, що там на телефонних дротах, якщо ви повірили всім своїм серцем, коли служителі покладають на вас руки та ваші кохані покладають на вас руки, якщо ви вірите всім своїм серцем, що це завершено — воно завершено. Величний Святий Дух, Він цього вечора тут у скінії. Я бачив, як Він рухається над людьми, виявив Себе там збоку на стіні та зійшов на чоловіка, пройшов сюди й через це приміщення, відкриваючи таємниці сердець, ототожнення Його Присутності, щоб виявити, що Він є той самий вчора, сьогодні та навіки. Він посеред нас! Він є Бог, Бог, що ніколи не підведе.

164 І чи не палали нам наші серця, і чи не палає воно тепер — знати, що ми тепер знаходимося в Присутності воскреслого Ісуса Христа, Якому слава й хвала на віки вічні; Який є в точному образі Всемогутнього Єгови; Який спустився у вигляді Полум'яного Стовапа у палаючому кущі, щоб привернути увагу пророка; Який сховався на гору, і кожного, хто навіть доторкнувся, повинні були вбити, крім Мойсея та Ісуса Навина. Як воно було, що Він вів дітей Ізраїля через пустелю, в їхній мандрівці, як прообраз покликаного народу сьогодні. Ось Він, науковим дослідженням, навіть ототожнив Себе перед наукою. І через самі Свої дії та через самі Своє пророцтво, те, що було проречено Йому зробити за цього дня, щоб вчинити Його тим самим вчора, сьогодні та навіки, було досконало підтверджено. Невже цього недостатньо, щоб змусити наші серця нам палати? Благословить вас Бог.

¹⁶⁵ Отож, всі як один, давайте-но піднінемося й скажемо: я тепер приймаю Ісуса Христа як Спасителя та Зцілителя. [Громада каже: “Я тепер приймаю Ісуса Христа як Спасителя та Зцілителя”.—Ред.] І, Його благодаттю, [“І, Його благодаттю”.] віднині, [“віднині”.] о Боже, [“о Боже”.] нехай ніяке невірство, [“нехай ніяке невірство”.] не входить мені в серце, [“не входить мені в серце”.] бо я бачив, [“бо я бачив”.] як пророцтво [“як пророцтво”] цього дня [“цього дня”] сповнилося. [“сповнилося”.] Я вірю, [“Я вірю”.] що Ісус Христос [“що Ісус Христос”] є живий [“є живий”] і зараз тут [“і зараз тут”] підтверджує Своє Слово [“підтверджує Своє Слово”] цієї години. [“цієї години”.] Пророцтва, [“Пророцтва”.] що були написані про Нього, [“що були написані про Нього”.] тепер сповнилися посеред нас. [“тепер сповнилися посеред нас”.] Він є мій Спаситель, [“Він є мій Спаситель”.] мій Бог, [“мій Бог”.] мій Цар, [“мій Цар”.] моє Все-у-всьому. [“моє Все-у-всьому”].]

¹⁶⁶ Любий Боже, почуй наше свідoctво. І давай нам, день за днем, Хліб Життя. І ми підносимо Тобі хвалу, о Боже, з глибин нашого серця. Ми хвалимо Тебе, Могутнього, Бога пророків. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

О-о, що за момент, що за час!

. . . тільки лиш вір;
Тільки лиш вір, тільки лиш вір,
Все є можливим, тільки лиш вір.

Заспіваймо-но це ось так.

Так, вірю я, так, вірю я,
Все є можливим, так, вірю я;
Так, вірю я, так, вірю я,
Все є можливим, так, вірю я.

Чи є це вашим свідoctвом? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]
Тепер, коли ми схилимо наші голови.

Поки зустрінемося! поки зустрінемося!
Поки зустрінемося біля ніг Ісуса;
Поки зустрінемося! поки зустрінемося!
Бог нехай буде з тобою, поки зустрінемося
знову!

[Брат Брангам починає наспівувати *Бог нехай буде з тобою*.
Потім він каже Братові Невіллу: “Чи не хочеш ти що сказати?”—Ред.] Вейл.

. . . біля ніг Ісуса;
Поки зустрінемося! поки зустрінемося!
Бог нехай буде з тобою, поки зустрінемося
знову!

¹⁶⁷ Схиливши наші голови, Брат Вейл стоїть тут, щоб сказати слово молитви перед тим, як розійдемося. Брат Лі Вейл, він пише для шкіни тут, література й книжки і таке інше. Вельми

дорогоцінний брат, він був зі мною на багатьох кампаніях. Якби в мене була можливість дозволити кожному служителю, запросити їх суди та поговорити з ними. Ви розумієте, я, звісно ж. Кожний служитель, ми раді, що ви тут. Всі, хто не служителі, люди з різних церков, хто б то не був, ми раді, що ви тут. І це поправді наша молитва від одного до іншого: “Бог нехай буде з тобою, поки ми зустрінемося знов”. Схиливши наші голови та піднявши наші руки, давайте-но заспіваємо це знову, дуже ніжно до Бога.

Поки зустрінемося! поки зустрінемося!
 Поки зустрінемося біля ніг Ісуса!
 Поки зустрінемося! поки зустрінемося!
 Бог нехай буде з тобою, поки зустрінемося знову!

Події, вияснені пророцтвом UKR65-0801E
 (Events Made Clear By Prophecy)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав в неділю ввечері 1 серпня 1965 року в Скинні Брангама в Джефферсонвіллі, Індіана, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним жертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2003 році.

©2003 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
 PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org